

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 24ης Ιανουαρίου 2018*

«Παράβαση κράτους μέλους – Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα – Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος – Περίοδοι εμπορίας 1995/1996 έως 2008/2009 – Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 – Άρθρα 79, 80 και 83 – Κανονισμός (ΕΚ) 595/2004 – Άρθρα 15 και 17 – Παράβαση – Έλλειψη πραγματικής καταβολής της εισφοράς εντός των ταχθεισών προθεσμιών – Μη είσπραξη σε περιπτώσεις μη καταβολής της εισφοράς»

Στην υπόθεση C-433/15,

με αντικείμενο προσφυγή βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ λόγω παραβάσεως, η οποία ασκήθηκε στις 6 Αυγούστου 2015,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους P. Rossi, D. Nardi και J. Guillem Carrau, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιταλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τους P. Gentili και S. Fiorentino, avvocati dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο τμήματος, C. Vajda, E. Juhász (εισηγητή), K. Jürimäe και K. Λυκούργο, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: R. Schiano, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Σεπτεμβρίου 2016,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 13ης Ιουλίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε η οφειλόμενη συμπληρωματική εισφορά επί της υπερβαίνουσας την εθνική ποσόστωση παραγωγής στην Ιταλία, από την πρώτη περίοδο εμπορίας κατά την οποία πράγματι επιβλήθηκε η συμπληρωματική εισφορά στην Ιταλία (1995/1996) και έως την τελευταία περίοδο εμπορίας κατά την οποία διαπιστώθηκε πλεονάζουσα παραγωγή στην Ιταλία (2008/2009),
 - να καταλογιστεί πράγματι στους παραγωγούς που συνετέλεσαν σε καθεμία από τις υπερβάσεις παραγωγής, ή
 - να καταβληθεί άνευ καθυστερήσεως, κατόπιν κοινοποίησεως του οφειλομένου ποσού, από τους αγοραστές ή από τους παραγωγούς σε περίπτωση απευθείας πωλήσεων, ή
 - σε περίπτωση μη καταβολής της εντός της ταχθείσας προθεσμίας, να καταχωριστεί και, όπου ήταν δυνατό, να πραγματοποιηθεί η αναγκαστική είσπραξη της κατά των εν λόγω αγοραστών ή παραγωγών,

η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από τις σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που ίσχυαν κατά τις οικείες περιόδους εμπορίας, και ιδίως, από τα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ 1992, L 405, σ. 1), το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1788/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για θέσπιση εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ 2003, L 270, σ. 123, και διορθωτικό ΕΕ 2004, L 94, σ. 71), τα άρθρα 79, 80 και 83 του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) (ΕΕ 2007, L 299, σ. 1), καθώς και, όσον αφορά τις εκτελεστικές διατάξεις της Επιτροπής, από το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ 1993, L 57, σ. 12), το άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1392/2001, της 9ης Ιουλίου 2001, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 3950/92 (ΕΕ 2001, L 187, σ. 19), καθώς και, τέλος, από τα άρθρα 15 και 17 του κανονισμού (ΕΚ) 595/2004, της 30ής Μαρτίου 2004, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 1788/2003 (ΕΕ 2004, L 94, σ. 22), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1468/2006 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2006 (ΕΕ 2006, L 274, σ. 6) (στο εξής: κανονισμός 595/2004).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Κατά την πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3950/92, το καθεστώς συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, το οποίο «έχει ως στόχο να μειώσει τη διαφορά ανάμεσα στην προσφορά και τη ζήτηση γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων και τα διαρθρωτικά πλεονάσματα που προκύπτουν από αυτήν, [...] παραμένει αναγκαίο στο μέλλον, προκειμένου να επιτευχθεί μια καλύτερη ισορροπία της αγοράς».
- 3 Το άρθρο 1 του κανονισμού 3950/92 ορίζει τα ακόλουθα:

«Θεσπίζεται, για επτά νέες διαδοχικές περιόδους δώδεκα μηνών, αρχής γενομένης από 1ης Απριλίου 1993, συμπληρωματική πρόσθετη εισφορά, η οποία επιβαρύνει τους παραγωγούς αγελαδινού γάλακτος επί των ποσοτήτων γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος, οι οποίες παραδίδονται σε αγοραστή ή πωλούνται απευθείας προς κατανάλωση, κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης δωδεκάμηνης περιόδου, και οι οποίες υπερβαίνουν ποσότητα που θα καθοριστεί.

Η εισφορά καθορίζεται στο 115 % της ενδεικτικής τιμής του γάλακτος.»

- 4 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Η εισφορά οφείλεται για όλες τις ποσότητες γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος που διατίθενται στο εμπόριο κατά την οικεία δωδεκάμηνη περίοδο και οι οποίες υπερβαίνουν μία από τις ποσότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3. Κατανέμεται μεταξύ των παραγωγών που συνέβαλαν στην υπέρβαση.

Σύμφωνα με την απόφαση του κράτους μέλους, η συμμετοχή των παραγωγών στην καταβολή της οφειλόμενης εισφοράς καθορίζεται, μετά από ανακατανομή ή όχι των μη χρησιμοποιηθεισών ποσοτήτων αναφοράς, είτε στο επίπεδο του αγοραστή σε συνάρτηση με την απομένουσα υπέρβαση, αφού προηγουμένως κατανεμηθούν, κατ' αναλογία προς τις ποσότητες αναφοράς που διαθέτει κάθε παραγωγός, οι μη χρησιμοποιηθείσες ποσότητες αναφοράς, είτε σε εθνικό επίπεδο σε συνάρτηση με την υπέρβαση της ποσότητας αναφοράς την οποία διαθέτει κάθε παραγωγός.»

- 5 Ο κανονισμός 3950/92 καταργήθηκε, από 1ης Απριλίου 2004, με το άρθρο 25 του κανονισμού 1788/2003. Κατά την αιτιολογική σκέψη 5 του κανονισμού:

«Η εισφορά πρέπει να καθοριστεί σε αποτρεπτικό επίπεδο και να είναι καταβλητέα από τα κράτη μέλη αμέσως μόλις σημειώνεται υπέρβαση της εθνικής ποσότητας αναφοράς. Στη συνέχεια, το κράτος μέλος θα πρέπει να κατανέμει το ποσό της εισφοράς στους παραγωγούς που συνετέλεσαν στην υπέρβαση αυτή. Οι εν λόγω παραγωγοί πρέπει να οφείλουν στο κράτος μέλος την καταβολή του μεριδίου τους επί της εισφοράς της οφειλόμενης λόγω ακριβώς της υπέρβασης της διαθέσιμης ποσότητάς τους.»

- 6 Το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Πεδίο εφαρμογής», ορίζει τα εξής:

«1. Θεσπίζεται, για 11 διαδοχικές περιόδους δώδεκα μηνών (αποκαλούμενες στο εξής “δωδεκάμηνες περιόδοι”), αρχής γενομένης από 1ης Απριλίου 2004, εισφορά (αποκαλούμενη στο εξής “η εισφορά”) επί των ποσοτήτων αγελαδινού γάλακτος ή άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων που τίθενται σε εμπορία κατά τη διάρκεια της υπόψη δωδεκάμηνης περιόδου και οι οποίες υπερβαίνουν τις εθνικές ποσότητες που καθορίζονται στο παράρτημα Ι.

2. Οι ποσότητες αυτές κατανέμονται μεταξύ των παραγωγών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6, με διάκριση των παραδόσεων από τις απευθείας πωλήσεις, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 5. Η υπέρβαση της εθνικής ποσότητας αναφοράς και η συνακόλουθη εισφορά καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο σε κάθε κράτος μέλος, σύμφωνα με το κεφάλαιο 3 και ξεχωριστά για τις παραδόσεις και για τις απευθείας πωλήσεις.

3. Οι εθνικές ποσότητες αναφοράς του παραρτήματος Ι καθορίζονται υπό την επιφύλαξη ενδεχόμενης αναθεώρησης υπό το φως της γενικής κατάστασης της αγοράς και των ιδιαίτερων συνθηκών σε ορισμένα κράτη μέλη.»

- 7 Το άρθρο 3 του κανονισμού 1788/2003, με τίτλο «Καταβολή της εισφοράς», προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη οφείλουν την καταβολή στην Κοινότητα της εισφοράς που προκύπτει από την υπέρβαση της εθνικής ποσότητας αναφοράς που καθορίζεται στο παράρτημα Ι. Η εισφορά καθορίζεται σε εθνικό επίπεδο και ξεχωριστά για τις παραδόσεις και για τις απευθείας πωλήσεις και καταβάλλεται από τα κράτη μέλη, μέχρι ποσοστού 99 % του οφειλόμενου ποσού κατ' ανώτατο όριο, στο Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), πριν από την 1η Οκτωβρίου που ακολουθεί την οικεία δωδεκάμηνη περίοδο.

2. Σε περίπτωση που η καταβολή που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν έχει πραγματοποιηθεί πριν από την καθορισμένη ημερομηνία και μετά από διαβούλευση με την επιτροπή του [ΕΓΤΠΕ], η Επιτροπή αφαιρεί ποσό ισοδύναμο με τη μη καταβληθείσα εισφορά από τις μηνιαίες προκαταβολές έναντι του καταλογισμού των δαπανών που πραγματοποιούνται από το οικείο κράτος μέλος κατά την έννοια των άρθρων 5, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής [ΕΕ 1999, L 160, σ. 103] [...]

3. Η Επιτροπή καθορίζει τους κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23, παράγραφος 2.»

- 8 Κατά το άρθρο 4 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Μερίδιο των παραγωγών στην οφειλόμενη εισφορά»:

«Η εισφορά κατανέμεται καθ' ολοκληρίαν, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 10 και 12, μεταξύ των παραγωγών που έχουν συμβάλει για κάθε μία από τις υπερβάσεις των εθνικών ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 10, παράγραφος 3, και του άρθρου 12, παράγραφος 1, οι παραγωγοί οφείλουν προς το κράτος μέλος την καταβολή του μεριδίου τους για την οφειλόμενη εισφορά, το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με το κεφάλαιο 3, ως εκ μόνου του γεγονότος της υπέρβασης της διαθέσιμης ή των διαθέσιμων απ' αυτούς ποσοτήτων αναφοράς.»

- 9 Ο κανονισμός 1788/2003 καταργήθηκε με το άρθρο 201, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1234/2007 από 1ης Απριλίου 2008. Οι διατάξεις του τελευταίου κανονισμού οι οποίες διέπουν το καθεστώς διαχειρίσεως της παραγωγής στον τομέα του γάλακτος εφαρμόζονται, δυνάμει του άρθρου 204, παράγραφος 2, στοιχείο στ', αυτού, από 1ης Ιουλίου 2008. Κατά την αιτιολογική σκέψη 38 του εν λόγω κανονισμού:

«Η εισφορά επί του πλεονάσματος θα πρέπει να καθοριστεί σε αποτρεπτικό επίπεδο και να είναι καταβλητέα από τα κράτη μέλη αμέσως μόλις σημειώνεται υπέρβαση της εθνικής ποσόστωσης. Στη συνέχεια, το κράτος μέλος θα πρέπει να κατανέμει το ποσό της εισφοράς στους παραγωγούς που συνετέλεσαν στην υπέρβαση αυτήν. Οι εν λόγω παραγωγοί θα πρέπει να ενέχονται έναντι του κράτους μέλους στην καταβολή του μεριδίου τους επί της οφειλόμενης εισφοράς, λόγω του γεγονότος και μόνον ότι υπερέβησαν τη διαθέσιμη ποσότητά τους. Τα κράτη μέλη καταβάλλουν στο Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) την εισφορά που αντιστοιχεί στην υπέρβαση της εθνικής ποσόστωσης, μειωμένη κατά ένα κατ' αποκοπή ποσό ύψους 1 %, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι περιπτώσεις πτώχευσης ή οριστικής αδυναμίας ορισμένων παραγωγών να καταβάλουν το μερίδιό τους στην οφειλόμενη εισφορά.»

- 10 Το άρθρο 78 του κανονισμού 1234/2007, με τίτλο «Εισφορά επί του πλεονάσματος», προβλέπει τα εξής:

«1. Για το γάλα και τα άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο καθ' υπέρβαση της εθνικής ποσόστωσης, όπως καθορίζεται σύμφωνα με το υποτήμα II, οφείλεται εισφορά επί του πλεονάσματος.

Η εισφορά καθορίζεται, ανά 100 χιλιόγραμμα γάλακτος, σε 27,83 ευρώ.

[...]

2. Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα έναντι της Κοινότητας για την εισφορά επί του πλεονάσματος λόγω υπέρβασης της εθνικής ποσόστωσης, η οποία καθορίζεται σε εθνικό επίπεδο και χωριστά για τις παραδόσεις και τις απευθείας πωλήσεις, και καταβάλλουν στο ΕΓΓΕ το 99 % του οφειλόμενου ποσού μεταξύ 16ης Οκτωβρίου και 30ής Νοεμβρίου που ακολουθεί την οικεία δωδεκάμηνη περίοδο.

3. Εάν η εισφορά επί του πλεονάσματος που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν έχει καταβληθεί πριν από την καθοριζόμενη ημερομηνία και μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή Γεωργικών Ταμείων, η Επιτροπή αφαιρεί το ισόποσο της μη καταβληθείσας εισφοράς επί του πλεονάσματος από τις μηνιαίες πληρωμές κατά την έννοια του άρθρου 14 και του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005. Πριν λάβει την απόφασή της, η Επιτροπή ενημερώνει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το οποίο γνωστοποιεί τις απόψεις του εντός μιας εβδομάδας. [...]

[...]»

- 11 Το άρθρο 79 του κανονισμού αυτού, με τίτλο «Μερίδιο των παραγωγών στην οφειλόμενη εισφορά επί του πλεονάσματος», προβλέπει τα εξής:

«Η εισφορά επί του πλεονάσματος κατανέμεται καθ' ολοκληρίαν, σύμφωνα με τα άρθρα 80 και 83, μεταξύ των παραγωγών που έχουν συμβάλει σε κάθε μία από τις υπερβάσεις των εθνικών ποσοστώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 66, παράγραφος 2.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 80, παράγραφος 3, και του άρθρου 83, παράγραφος 1, οι παραγωγοί ευθύνονται έναντι του κράτους μέλους για την καταβολή του μεριδίου τους για την οφειλόμενη εισφορά επί του πλεονάσματος, το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 69, 70 και 80, ως εκ μόνου του γεγονότος της υπέρβασης των διαθέσιμων σε αυτούς ποσοστώσεων.»

- 12 Το άρθρο 80 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Εισφορά επί του πλεονάσματος για τις παραδόσεις», όπως ίσχυε μετά την τροποποίησή του με τον κανονισμό (ΕΚ) 72/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 30, σ. 1), προβλέπει τα εξής:

«1. Για τον τελικό υπολογισμό της εισφοράς επί του πλεονάσματος, οι ποσότητες που παραδίδονται από κάθε παραγωγό αναπροσαρμόζονται με αύξηση ή μείωση, όταν η πραγματική του περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες διαφέρει από την περιεκτικότητα αναφοράς του σε λιπαρές ουσίες, βάσει συντελεστών και υπό τους όρους που καθορίζονται από την Επιτροπή.

Σε εθνικό επίπεδο, η εισφορά επί του πλεονάσματος υπολογίζεται βάσει του αθροίσματος των παραδόσεων, προσαρμοσμένου σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο.

[...]

3. Το μερίδιο εκάστου παραγωγού στην καταβολή της εισφοράς επί του πλεονάσματος καθορίζεται με απόφαση του κράτους μέλους, έπειτα από ανακατανομή ή μη του τυχόν αχρησιμοποίητου τμήματος της εθνικής ποσόστωσης που διατίθεται για τις παραδόσεις, κατ' αναλογία προς τις ατομικές ποσοστώσεις του κάθε παραγωγού ή με βάση αντικειμενικά κριτήρια που καθορίζουν τα κράτη μέλη:

α) είτε σε εθνικό επίπεδο βάσει της υπέρβασης της ποσόστωσης του κάθε παραγωγού·

β) είτε καταρχάς στο επίπεδο του αγοραστή, και στη συνέχεια, ενδεχομένως, σε εθνικό επίπεδο.

Εφόσον ισχύει το τρίτο εδάφιο του άρθρου 78, παράγραφος 1, τα κράτη μέλη, κατά τον καθορισμό της συνεισφοράς κάθε παραγωγού στο ποσό της καταβλητέας εισφοράς λόγω εφαρμογής του υψηλότερου συντελεστή που αναφέρεται στο εν λόγω εδάφιο, εξασφαλίζουν ότι το ποσό αυτό εισφέρεται αναλογικά από τους υπόχρεους παραγωγούς σύμφωνα με αντικειμενικά κριτήρια που καθορίζονται από το κράτος μέλος.»

- 13 Κατά το άρθρο 83 του κανονισμού 1234/2007, με τίτλο «Εισφορά επί του πλεονάσματος για τις απευθείας πωλήσεις»:

«1. Σε περίπτωση απευθείας πωλήσεων και σύμφωνα με την απόφαση του κράτους μέλους, το μερίδιο κάθε παραγωγού στην καταβολή της εισφοράς επί του πλεονάσματος καθορίζεται έπειτα από ανακατανομή ή μη του αχρησιμοποίητου τμήματος της εθνικής ποσόστωσης που διατίθεται για τις απευθείας πωλήσεις, στο ενδεδειγμένο εδαφικό επίπεδο ή σε εθνικό επίπεδο.

2. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν ως βάση υπολογισμού του μεριδίου του παραγωγού στην οφειλόμενη επί του πλεονάσματος εισφορά τη συνολική ποσότητα γάλακτος που έχει πωληθεί, μεταβιβαστεί ή χρησιμοποιηθεί για την παρασκευή πωληθέντων ή μεταβιβασθέντων γαλακτοκομικών προϊόντων, εφαρμόζοντας κριτήρια που καθορίζονται από την Επιτροπή.

3. Για τον τελικό υπολογισμό της εισφοράς επί του πλεονάσματος, δεν λαμβάνεται υπόψη ουδεμία διόρθωση συνδεόμενη προς την περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες.

4. Η Επιτροπή καθορίζει τον τρόπο και τον χρόνο καταβολής της εισφοράς στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους.»

- 14 Το άρθρο 7 του κανονισμού 536/93 προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ελέγχου προς διασφάλιση της είσπραξης της εισφοράς επί των ποσοτήτων γάλακτος και ισοδυνάμου γάλακτος που τίθενται σε εμπορία καθ' υπέρβαση της μιας ή της άλλης των ποσοτήτων οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92. [...]

[...]

3. Το κράτος μέλος επαληθεύει στην πράξη την ακρίβεια της λογιστικής των ποσοτήτων γάλακτος και ισοδυνάμου γάλακτος που τίθενται σε εμπορία και, για το σκοπό αυτό, προβαίνει σε ελέγχους των μεταφερομένων ποσοτήτων γάλακτος κατά τη διάρκεια της περισυλλογής στις εκμεταλλεύσεις και διενεργεί επιτόπου έλεγχο:

α) όσον αφορά τους αγοραστές [...]

β) όσον αφορά τους παραγωγούς [...]

[...]»

- 15 Ο κανονισμός 1392/2001, με τα άρθρα του 16, παράγραφος 1, και 17, αντικατέστησε τον κανονισμό 536/93 από 31ης Μαρτίου 2002. Το άρθρο 11 του κανονισμού 1392/2001, με τίτλο «Έλεγχοι από τα κράτη μέλη», προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η εισφορά επί των ποσοτήτων γάλακτος και ισοδυνάμου γάλακτος που τίθενται σε εμπορία καθ' υπέρβαση της μιας ή της άλλης των ποσοτήτων οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92, εισπράχθηκε ορθώς και, στην περίπτωση παραδόσεων, επιβάρυνε τους συγκεκριμένους παραγωγούς.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν συμπληρωματικά μέτρα προκειμένου:

α) να ελέγχουν τις περιπτώσεις ολικής ή μερικής εγκατάλειψης της γαλακτοπαραγωγής ή/και της ποσότητας αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 8, στοιχείο α), του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92, εφόσον εφαρμόζονται οι αντίστοιχες διατάξεις·

β) να διασφαλίζουν την ενημέρωση των ενδιαφερομένων όσον αφορά τις ποινικές ή διοικητικές κυρώσεις οι οποίες ενδέχεται να τους επιβληθούν σε περίπτωση αθέτησης των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 και του παρόντος κανονισμού.

[...]»

- 16 Ο κανονισμός 1392/2001 καταργήθηκε, από 1ης Απριλίου 2004, με τον κανονισμό 595/2004, οι διατάξεις του οποίου εφαρμόζονται, σύμφωνα με το άρθρο του 28, από την περίοδο 2004/2005. Το άρθρο 15 του αυτού του τελευταίου κανονισμού, με τίτλο «Προθεσμία πληρωμής», προβλέπει:

«1. Πριν από την 1η Οκτωβρίου κάθε έτους, ο αγοραστής ή σε περίπτωση απευθείας πωλήσεων ο παραγωγός που οφείλει την εισφορά καταβάλλει στην αρμόδια αρχή το οφειλόμενο ποσό σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται από το κράτος μέλος.

2. Σε περίπτωση μη τήρησης της προθεσμίας πληρωμής που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα οφειλόμενα ποσά αποδίδουν ετησίως τόκο, που υπολογίζεται με τα επιτόκια αναφοράς τριών μηνών τα οποία ισχύουν την 1η Οκτωβρίου κάθε έτους, σύμφωνα με το παράρτημα II και προσαυξάνονται κατά μία ποσοστιαία μονάδα.

Ο τόκος καταβάλλεται στο κράτος μέλος.

3. Τα κράτη μέλη δηλώνουν στο Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) τα ποσά που προκύπτουν από την εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1788/2003, καθώς και τις δαπάνες που δηλώθηκαν αναφορικά με τον Νοέμβριο κάθε έτους.

[...]»

- 17 Το άρθρο 17 του κανονισμού 595/2004, με τίτλο «Επιβολή της εισφοράς», προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα μέτρα που είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί ότι η εισφορά χρεώνεται ορθά και ότι επιβαρύνει τους παραγωγούς που συνετέλεσαν στην υπέρβαση αυτή.»

- 18 Στις 16 Ιουλίου 2003 το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2003/530/ΕΚ για τη συμβατότητα με την κοινή αγορά μιας ενίσχυσης την οποία προτίθεται να χορηγήσει η Ιταλική Δημοκρατία στους παραγωγούς γάλακτος (ΕΕ 2003, L 184, σ. 15), με βάση το άρθρο 88, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, νυν άρθρο 108, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Οι αιτιολογικές σκέψεις 2 έως 5 καθώς και 7 και 8 της αποφάσεως αυτής αναφέρουν:

«(2) Οι ιταλοί παραγωγοί παρήγαγαν περισσότερο γάλα από τις ποσότητες αναφοράς τους κατά την περίοδο από το 1995/96 έως το 2001/02 και οφείλουν να καταβάλουν στην Κοινότητα το ποσό των 1 386 475 250 EUR δυνάμει της πρόσθετης εισφοράς γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων που ορίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92.

(3) Το ποσό αυτό δεν έχει εισπραχθεί σε μεγάλο βαθμό από τις ιταλικές αρχές λόγω αναστολών πληρωμών τις οποίες επέτυχαν οι εν λόγω παραγωγοί από εθνικά διοικητικά δικαστήρια.

(4) Η παρούσα κατάσταση στην Ιταλία χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι η είσπραξη της πρόσθετης εισφοράς αντιμετωπίζει διάφορες δυσκολίες, των οποίων το αποτέλεσμα είναι ένας τεράστιος αριθμός εκκρεμών δικαστικών υποθέσεων οι οποίες ενδέχεται να συνεχίσουν να καθυστερούν τις πληρωμές για σημαντικό διάστημα στο μέλλον.

(5) Οι ιταλικές αρχές μελετούν μέτρα για την επίλυση του προβλήματος αυτών των εκκρεμών προσφυγών και την άρση των υφιστάμενων κοινωνικών εντάσεων επιτρέποντας στους παραγωγούς γάλακτος να ρυθμίσουν τα οφειλόμενα χρέη τους με αναβολή της πληρωμής χωρίς τόκο στη διάρκεια ορισμένων ετών.

[...]

(7) Η ιταλική κυβέρνηση αναλαμβάνει να αποφύγει παρόμοια προβλήματα στο μέλλον επιβάλλοντας αυστηρή εφαρμογή της πρόσθετης εισφοράς βάσει νέου νόμου για τη μελλοντική διαχείριση των γαλακτοκομικών ποσοτώσεων, που αναδιοργανώνει και εκσυγχρονίζει ριζικά τις εκτελεστικές διατάξεις. Σύμφωνα με την αξιολόγηση της Επιτροπής, ο νόμος αυτός παρέχει ορθή νομοθετική βάση για την εφαρμογή του καθεστώτος και, εφαρμοζόμενος πλήρως και ορθά, αναμένεται να οδηγήσει στην εύρυθμη λειτουργία του.

(8) Προκειμένου να αποφευχθούν τα δυσβάστακτα οικονομικά προβλήματα για τους μεμονωμένους ιταλούς παραγωγούς γάλακτος, τα οποία θα προέκυπταν πιθανότατα από την άμεση εξόφληση στο ακέραιο όλων των οφειλόμενων ποσών και, συνεπώς, να αμβλυνθούν οι υφιστάμενες κοινωνικές εντάσεις, υφίστανται εξαιρετικές περιστάσεις που δικαιολογούν το να θεωρηθεί η ενίσχυση την οποία σκοπεύει να χορηγήσει η Ιταλική Δημοκρατία στους εν λόγω παραγωγούς γάλακτος υπό μορφή προκαταβολής και αναβολής της πληρωμής ως συμβατή προς την κοινή αγορά κατά παρέκκλιση του άρθρου 87 της Συνθήκης, εφόσον τηρηθούν οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση.»

19 Το άρθρο 1 της εν λόγω αποφάσεως προβλέπει:

«Η ενίσχυση την οποία η Ιταλική Δημοκρατία σκοπεύει να χορηγήσει στους παραγωγούς γάλακτος αναλαμβάνοντας η ίδια να καταβάλει στην Κοινότητα το ποσό που οφείλουν οι εν λόγω παραγωγοί στην Κοινότητα δυνάμει της πρόσθετης εισφοράς επί του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων για την περίοδο 1995/96 έως 2001/02 και επιτρέποντας στους παραγωγούς αυτούς να αποπληρώσουν το χρέος τους με αναβολή της πληρωμής χωρίς τόκο στη διάρκεια ορισμένων ετών, θεωρείται κατ' εξαίρεση συμβατή με την κοινή αγορά, υπό την προϋπόθεση ότι:

- η πλήρης αποπληρωμή γίνεται με ίσες ετήσιες δόσεις,
- η περίοδος αποπληρωμής δεν υπερβαίνει τα 14 έτη, από 1ης Ιανουαρίου 2004.»

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία και τα αιτήματα των διαδίκων

20 Αφού έλαβε στοιχεία σχετικά με την ανεπάρκεια των εισπραχθέντων ποσών στην Ιταλία όσον αφορά τη συμπληρωματική εισφορά την οποία οφείλουν οι παραγωγοί αγελαδινού γάλακτος, η Επιτροπή έκρινε ότι η Ιταλική Δημοκρατία είχε παραβεί τις υποχρεώσεις της για πλήρη κατανομή μεταξύ των παραγωγών που συνέβαλαν σε καθεμία από τις υπερβάσεις των εθνικών ποσοτήτων αναφοράς της συμπληρωματικής εισφοράς την οποία οφείλει προσωπικώς έκαστος αυτών, για υπολογισμό της αντίστοιχης προσωπικής οφειλής, για έλεγχο της πραγματικής πληρωμής της οφειλής αυτής από τους ενδιαφερομένους και, σε περίπτωση μη πληρωμής, για ανάκτηση των οφειλομένων ποσών.

21 Μέσω ανταλλαγής σειράς εγγράφων κατά το διάστημα μεταξύ Ιουλίου 2008 και Ιουλίου 2012, το μεγαλύτερο μέρος της οποίας έλαβε χώρα στο πλαίσιο της πιλοτικής διαδικασίας EU Pilot, οι υπηρεσίες της Επιτροπής απηύθυναν αιτήσεις παροχής πληροφοριών στην Ιταλική Κυβέρνηση σχετικά με την πρόοδο της ανακτήσεως της συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος. Οι αιτήσεις της Επιτροπής αφορούσαν, μεταξύ άλλων, την κατανομή της συμπληρωματικής εισφοράς μεταξύ των υποχρέων και τα ληφθέντα μέτρα για την ανάκτηση σε περίπτωση μη πληρωμής, τον

αντίκτυπο των εισαχθεισών νομοθετικών τροποποιήσεων επί της αποτελεσματικότητας της ανακτήσεως της συμπληρωματικής εισφοράς καθώς και τις διοικητικές διαδικασίες ανακτήσεως και τη διαχείριση των υποθέσεων που είχαν αχθεί ενώπιον των δικαστηρίων.

- 22 Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν ικανοποιήθηκε από τις απαντήσεις των ιταλικών αρχών, στις 21 Ιουνίου 2013 απέστειλε στην Ιταλική Δημοκρατία προειδοποιητική επιστολή με την οποία την κάλεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Το εν λόγω κράτος μέλος απάντησε με έγγραφο της 23ης Σεπτεμβρίου 2013, συνοδευόμενο από τρία συμπληρωματικά έγγραφα της 30ής Σεπτεμβρίου 2013 καθώς και της 21ης Ιανουαρίου και της 7ης Φεβρουαρίου 2014.
- 23 Η Επιτροπή, λαμβανομένων υπόψη της «επίμονης στασιμότητας των διαδικασιών εισπράξεως καθώς και των σημαντικών ποσών που έμεναν ανείσπρακτα», διατύπωσε αιτιολογημένη γνώμη στις 10 Ιουλίου 2014 κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας και κάλεσε το εν λόγω κράτος μέλος να λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε να συμμορφωθεί προς την εν λόγω γνώμη εντός προθεσμίας δύο μηνών από της παραλαβής της. Καθόσον η Ιταλική Κυβέρνηση ζήτησε συμπληρωματική προθεσμία για την απάντησή της, η Επιτροπή δέχθηκε το εν λόγω αίτημα και της επέτρεψε να αποστείλει την απάντησή της μέχρι τις 11 Οκτωβρίου 2014.
- 24 Με έγγραφο της 13ης Οκτωβρίου 2014, το οποίο συμπληρώθηκε στις 22 Οκτωβρίου και στις 25 Νοεμβρίου 2014, η Ιταλική Δημοκρατία απάντησε στις αιτιάσεις που περιλάμβανε η αιτιολογημένη γνώμη.
- 25 Δεδομένου ότι η επιχειρηματολογία της Ιταλικής Δημοκρατίας δεν έπεισε την Επιτροπή, η τελευταία αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Επί της προσφυγής

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 26 Πρώτον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, με τα αιτήματα που διατύπωσε στο δικόγραφο της προσφυγής, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από «τις οικείες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης οι οποίες έχουν εφαρμογή στις εξεταζόμενες περιόδους εμπορίας, και ειδικότερα» από τις αναφερόμενες διατάξεις στη σκέψη 1 της παρούσας αποφάσεως. Παρά ταύτα, στο εισαγωγικό μέρος της προσφυγής και στο σημείο 2 αυτής, η Επιτροπή απαριθμεί, χωρίς αναφορά στον όρο «ειδικότερα», τις διάφορες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης τις οποίες αφορά η προσαπτόμενη παράβαση. Επιπλέον, δεν προκύπτει από την εν λόγω προσφυγή ότι η Επιτροπή είχε την πρόθεση να συμπεριλάβει στην προσφυγή της άλλες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πέραν εκείνων που αναφέρονται ρητώς στη σκέψη 1 της παρούσας αποφάσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα αιτήματα της προσφυγής πρέπει να εκληφθούν ως αφορώντα μόνον τις τελευταίες αυτές διατάξεις.
- 27 Δεύτερον, είναι σημαντικό να διευκρινιστεί ότι η προσφυγή λόγω παραβάσεως την οποία άσκησε η Επιτροπή αφορά την παράλειψη της Ιταλικής Δημοκρατίας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωσή της προς ορισμένες υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης και οι οποίες αφορούν το καθεστώς συμπληρωματικής εισφοράς επί της παραγωγής γάλακτος καθ' υπέρβαση της εθνικής ποσοστώσεως για αυτό το κράτος μέλος. Η Επιτροπή προσάπτει στο εν λόγω κράτος μέλος ότι δεν έθεσε σε εφαρμογή ένα καθεστώς το οποίο να διασφαλίζει ότι η οφειλόμενη σε εθνικό επίπεδο συμπληρωματική εισφορά πράγματι καταλογίζεται στους οικείους επιχειρηματίες και καταβάλλεται από αυτούς ή, ελλείψει καταβολής, ανακτάται από τις αρμόδιες αρχές.

- 28 Τα αιτήματα της προσφυγής δεν αναφέρονται, ωστόσο, στα επιμέρους μη ανακτηθέντα κατά τις διάφορες περιόδους επιβολής ποσά ούτε καν στο συνολικό ποσό το οποίο καλύπτει όλες τις οικείες περιόδους επιβολής.
- 29 Επομένως, δεν είναι αναγκαίο να διαπιστωθεί, στο πλαίσιο της υπό εξέταση προσφυγής, αν το συνολικό ποσό των συμπληρωματικών εισφορών που δεν είχαν ακόμη ανακτηθεί αντιστοιχεί στο ποσό των 1 343 εκατομμυρίων ευρώ, όπως τούτο προκύπτει από τα δικόγραφα της Επιτροπής, ή στο ποσό των 827,39 εκατομμυρίων ευρώ, σύμφωνα με την Ιταλική Δημοκρατία.
- 30 Δεδομένων τούτων, παρά τις διαφορετικές απόψεις των διαδίκων όσον αφορά τα ήδη ανακτηθέντα και τα εναπομένοντα προς ανάκτηση ποσά, πρέπει να διαπιστωθεί ότι, στις 11 Οκτωβρίου 2014, ημερομηνία για την οποία γίνεται λόγος στη σκέψη 23 της παρούσας αποφάσεως, ήτοι άνω των 18 ετών μετά τη λήξη της πρώτης περιόδου επιβολής της συμπληρωματικής εισφοράς στην Ιταλία και άνω των πέντε ετών μετά την τελευταία περίοδο, οι ιταλικές αρχές δεν είχαν ακόμη ανακτήσει τα οφειλόμενα μεγάλου ύψους ποσά της συμπληρωματικής εισφοράς.
- 31 Η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα των παρατηρήσεων αυτών.

Επί της ουσίας

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 32 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, στις 11 Οκτωβρίου 2014, ήτοι κατά την εκπνοή της προθεσμίας που είχε ταχθεί με την αιτιολογημένη γνώμη, στην οποία προστέθηκε συμπληρωματική προθεσμία ενός μηνός, η Ιταλική Δημοκρατία δεν είχε θεσπίσει αποτελεσματικό καθεστώς για την ανάκτηση των οφειλομένων ποσών λόγω της συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος για τις περιόδους εμπορίας 1995/1996 έως 2008/2009.
- 33 Η Επιτροπή εκτιμά ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη την υποχρέωσή της να κατανείμει και να ανακτήσει στο σύνολό της, με επιμέλεια και ταχύτητα, τη συμπληρωματική εισφορά από τους παραγωγούς οι οποίοι συνέβαλαν σε κάθε υπέρβαση των εθνικών ποσοτήτων αναφοράς. Συναφώς, η Επιτροπή στηρίζεται, μεταξύ άλλων, στη νομολογία που διατυπώθηκε στην απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 1999, Γερμανία κατά Επιτροπής (C-54/95, EU:C:1999:11, σκέψη 177), κατά την οποία εναπόκειται στα κράτη μέλη, δυνάμει της γενικής υποχρεώσεως επιμέλειας του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, να ανακτούν αμελλητί τα οφειλόμενα ποσά λόγω συμπληρωματικής εισφοράς.
- 34 Στο πλαίσιο αυτό, εκτιμά ότι το γεγονός ότι τα οφειλόμενα ποσά λόγω της συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος είναι τόσο μεγάλα, όπως προκύπτει από τη σκέψη 29 της παρούσας αποφάσεως, οφείλεται στις αμέλειες της Ιταλικής Δημοκρατίας και στην αναποτελεσματικότητα του καθεστώτος το οποίο έθεσε σε εφαρμογή το κράτος μέλος αυτό για να διασφαλίσει τον καταλογισμό και την ανάκτηση της εισφοράς επί του εδάφους του κατά την περίοδο την οποία αφορά η προσφυγή.
- 35 Κατά την Επιτροπή, πρώτον, η θέση σε εφαρμογή σε επίπεδο εθνικού δικαίου του σχετικού ρυθμιστικού πλαισίου της Ένωσης υπήρξε εξαιρετικά συγκεχυμένη, γεγονός που προκάλεσε καθυστερήσεις στην εφαρμογή του εθνικού καθεστώτος συμπληρωματικής εισφοράς και σημαντικό αριθμό ένδικων διαφορών. Ως εκ τούτου, η ανάκτηση της εισφοράς αυτής κατέστη δυσχερέστερη, ιδίως λόγω των προσωρινών αναστολών πληρωμής που εξέδωσαν ορισμένα εθνικά δικαστήρια.
- 36 Δεύτερον, η Ιταλική Δημοκρατία δεν αξιοποίησε αποτελεσματικά τους διοικητικούς μηχανισμούς στους οποίους μπορούσε να προσφύγει ώστε να ανακτήσει τα οφειλόμενα ποσά λόγω συμπληρωματικής εισφοράς, ιδίως το καθεστώς συμψηφισμού. Στην Ιταλία η δυνατότητα

συμψηφισμού των οφειλομένων ποσών για τον λόγο αυτό και των ποσών των καταβλητέων ενισχύσεων στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής εισήχθη αναποτελεσματικά και καθυστερημένα. Εξάλλου, η Επιτροπή εκτιμά ότι ορισμένες ρυθμιστικές διατάξεις οι οποίες είναι ακόμη σε ισχύ εμποδίζουν την εφαρμογή του συμψηφισμού.

- 37 Τρίτον, οι διαδικασίες ανακτήσεως παρεμποδίστηκαν σε σημαντικό βαθμό έπειτα από την έναρξη ισχύος ορισμένων νομοθετικών τροποποιήσεων κατά τη διάρκεια του έτους 2003, λόγω της απουσίας των αναγκαιών για την εφαρμογή τους εκτελεστικών διατάξεων ή συλλογικών συμφωνιών μεταξύ των αρχών και των οικείων συνεταιρισμών.
- 38 Τέταρτον, η Επιτροπή εκθέτει την άποψη ότι, λόγω των σφαλμάτων στα οποία υπέπεσαν οι εθνικές αρχές οι οποίες ήταν αρμόδιες για την ανάκτηση της συμπληρωματικής εισφοράς και για πλήθος τροποποιήσεων επί της διαδικασίας ανακτήσεως, η ίδια η Ιταλική Δημοκρατία αναγνώρισε ότι ήρθε αντιμέτωπη με «σοβαρό αδιέξοδο όσον αφορά την ανάκτηση». Το εν λόγω θεσμικό όργανο διευκρινίζει συναφώς ότι τα απαιτητά ποσά είχαν εσφαλμένως θεωρηθεί μη ανακτήσιμα, γεγονός που αποδυνάμωσε περαιτέρω την αποτελεσματικότητα της ανακτήσεως αυτής.
- 39 Προς αντίκρουση των ανωτέρω, η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει, αφενός, ότι η προσφυγή λόγω παραβάσεως την οποία άσκησε η Επιτροπή βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ παραβιάζει, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, τις αρχές του δεδικασμένου (*ne bis in idem*), της αναλογικότητας και της ειδικότητας. Υποστηρίζει, αφετέρου, ότι η Επιτροπή δεν αποδεικνύει ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει στο πλαίσιο του καταλογισμού και της ανακτήσεως της συμπληρωματικής εισφοράς.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 40 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 3950/92, η συμπληρωματική εισφορά του άρθρου 1 του κανονισμού κατανέμεται μεταξύ των παραγωγών που συνέβαλαν στην υπέρβαση των ποσοτήτων αναφοράς. Τέτοια κατανομή της συμπληρωματικής εισφοράς προβλέπεται επίσης στο άρθρο 4 του κανονισμού 1788/2003 καθώς και στα άρθρα 79, 80 και 83 του κανονισμού 1234/2007.
- 41 Σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού 536/93, το άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1392/2001 καθώς και σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 17 του κανονισμού 595/2004, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ελέγχου για την ορθή είσπραξη της εισφοράς, συμπεριλαμβανομένων των οφειλομένων τόκων σε περίπτωση μη τηρήσεως της προθεσμίας καταβολής, και την αποτελεσματική κατανομή της μεταξύ των παραγωγών που συνέβαλαν στην υπέρβαση.
- 42 Στο πλαίσιο αυτό, κατά πάγια νομολογία, εναπόκειται στα κράτη μέλη, δυνάμει της γενικής υποχρεώσεως επιμέλειας του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, όπως συγκεκριμενοποιείται στους σχετικούς κανονισμούς της Ένωσης, να λαμβάνουν αμελλητί μέτρα για την αποκατάσταση των πλημμελειών. Πράγματι, μετά την πάροδο ορισμένου χρόνου, υπάρχει κίνδυνος η κατανομή και η ανάκτηση της συμπληρωματικής εισφοράς να καταστούν περίπλοκες ή αδύνατες, λόγω ορισμένων περιστάσεων, όπως, ιδίως, η παύση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή η απώλεια λογιστικών εγγράφων (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 11ης Οκτωβρίου 1990, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-34/89, EU:C:1990:353, σκέψη 12, και της 21ης Ιανουαρίου 1999, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-54/95, EU:C:1999:11, σκέψη 177).
- 43 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με το βάρος αποδείξεως στο πλαίσιο διαδικασίας διαπιστώσεως παραβάσεως βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, απόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει την ύπαρξη της προσαπτόμενης παραβάσεως. Συνεπώς, η Επιτροπή οφείλει να προσκομίσει

στο Δικαστήριο τα στοιχεία που είναι απαραίτητα προκειμένου αυτό να διαπιστώσει την ύπαρξη της εν λόγω παραβάσεως (βλ., συναφώς, απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2016, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, C-398/14, EU:C:2016:61, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 44 Όταν η Επιτροπή προσκομίζει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτουν ορισμένα πραγματικά περιστατικά που έχουν λάβει χώρα στο έδαφος του καθού κράτους μέλους, σ' αυτό εναπόκειται να αμφισβητήσει ουσιαστικώς και λεπτομερώς τα προβαλλόμενα στοιχεία και τις εξ αυτών συνέπειες (βλ., συναφώς, απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2016, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, C-398/14, EU:C:2016:61, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 45 Εν προκειμένω, η Επιτροπή εξέθεσε στα δικόγραφα της κατά τρόπο εμπειριστατωμένο και λεπτομερή τα πραγματικά στοιχεία, τα οποία, κατά το εν λόγω θεσμικό όργανο, οδήγησαν στις αμέλειες και τις ελλείψεις τις οποίες αφορούν οι αιτιάσεις τις οποίες προσάπτει στην Ιταλική Δημοκρατία. Εξάλλου, χωρίς να αντικρουσθεί ως προς το σημείο αυτό από το εν λόγω κράτος μέλος, η Επιτροπή παρατήρησε ότι αυτά τα πραγματικά στοιχεία προκύπτουν σε μεγάλο βαθμό από τα έγγραφα τα οποία προσκόμισαν οι ιταλικές αρχές κατά την αλληλογραφία τους και κατ' ουσίαν επιβεβαιώνονται από τις γνωμοδοτήσεις του Corte dei conti (Ελεγκτικού Συνεδρίου, Ιταλία) καθώς και από τις κυβερνητικές και κοινοβουλευτικές εξεταστικές επιτροπές του εν λόγω κράτους μέλους.
- 46 Από το γεγονός ότι τα οφειλόμενα ποσά λόγω συμπληρωματικής εισφοράς, όπως μνημονεύονται στη σκέψη 29 της παρούσας αποφάσεως, συσσωρεύτηκαν κατά τη διάρκεια ενός τόσο μεγάλου χρονικού διαστήματος χωρίς οι αρμόδιες αρχές να επιτύχουν τη μείωσή τους κατά τρόπο βιώσιμο προκύπτει ότι οι αρχές αυτές δεν έλαβαν τα αναγκαία μέτρα προς εκπλήρωση των υποχρεώσεων τις οποίες υπέχουν από τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης οι οποίες αναφέρονται στα αιτήματα της προσφυγής.
- 47 Υπό τις συνθήκες αυτές, κρίνεται ότι η Επιτροπή προσκόμισε επαρκή στοιχεία από τα οποία προκύπτει το αληθές των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στηρίζει την προσφυγή της προκειμένου να αποδείξει ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από αυτές τις διατάξεις. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με την υπομνησθείσα στη σκέψη 43 της παρούσας αποφάσεως νομολογία, επιβάλλεται η εξέταση των προβληθέντων λόγων αντικρούσεως.
- 48 Η Ιταλική Δημοκρατία δέχεται μεν ότι υφίσταται υποχρέωση, με βάση το δίκαιο της Ένωσης, για καταλογισμό και, κατά περίπτωση, ανάκτηση της συμπληρωματικής εισφοράς, πλην όμως υποστηρίζει, καταρχάς, ότι η υποχρέωση αυτή είναι υποχρέωση «καταβολής κάθε δυνατής προσπάθειας» και όχι «επίτευξης συγκεκριμένου αποτελέσματος» και ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε τη μη εκπλήρωσή της από τις ιταλικές αρχές.
- 49 Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας αυτής, η Ιταλική Δημοκρατία επικαλείται τη σκέψη 36 της αποφάσεως της 13ης Νοεμβρίου 2001, Γαλλία κατά Επιτροπής (C-277/98, EU:C:2001:603), με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1546/88 της Επιτροπής, της 3ης Ιουνίου 1988, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΚ) 804/68 (ΕΕ 1988, L 139, σ. 12), κατά το οποίο τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν την είσπραξη της συμπληρωματικής εισφοράς, θέσπισε υποχρέωση καταβολής κάθε δυνατής προσπάθειας και όχι υποχρέωση επίτευξης συγκεκριμένου αποτελέσματος.
- 50 Εκτιμά, επομένως, ότι απλώς και μόνον το γεγονός ότι μέρος των ποσών που αφορούν τη συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος δεν ανακτήθηκε δεν επαρκεί ώστε να διαπιστωθεί η στοιχειοθέτηση της προσαπτόμενης παραβάσεως.
- 51 Συναφώς, προκύπτει ότι η επιχειρηματολογία την οποία ανέπτυξε η Ιταλική Δημοκρατία εκκινεί από εσφαλμένη ερμηνεία των αιτημάτων της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, με τα αιτήματά της, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις της μη

- λαμβάνοντας, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 27 της παρούσας αποφάσεως, τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίσει τον καταλογισμό της συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος στους οικείους παραγωγούς και, κατά περίπτωση, την ανάκτησή της από τις αρμόδιες αρχές. Στο πλαίσιο αυτό, το αντικείμενο της παραβάσεως αυτής δεν αφορά το γεγονός ότι το κράτος μέλος δεν ανέκτησε το σύνολο των οφειλομένων ποσών λόγω της εισφοράς αυτής.
- 52 Η Ιταλική Δημοκρατία δεν μπορεί, εκ του γεγονότος αυτού, να απαλλαγεί από την προσαπτόμενη σε αυτήν παράβαση υποστηρίζοντας ότι έλαβε μέτρα τα οποία της επέτρεψαν να ανακτήσει μέρος των οφειλομένων ποσών λόγω συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος.
- 53 Καίτοι η Ιταλική Δημοκρατία αφιερώνει μεγάλο μέρος των υπομνημάτων της στη λεπτομερή περιγραφή του εθνικού νομικού πλαισίου περί κατανομής και ανακτήσεως της συμπληρωματικής εισφοράς και των τροποποιήσεών του, εντούτοις δεν προσκομίζει συγκεκριμένα στοιχεία ικανά να θέσουν εν αμφιβόλω τις δυσλειτουργίες τις οποίες τεκμηρίωσε η Επιτροπή ή να αποδείξουν ότι, σύμφωνα με την υποχρέωση επιμέλειας την οποία έχει, έθεσε εγκαίρως σε εφαρμογή ένα αποτελεσματικό σύστημα ώστε να είναι σε θέση να ανακτήσει τα οικεία ποσά σύμφωνα με τους κανονισμούς τους οποίους παραθέτει η Επιτροπή.
- 54 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα περί φερόμενης «υποχρέωσης καταβολής κάθε δυνατής προσπάθειας» ως αλυσιτελές. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις διαπιστώσεις στις σκέψεις 45 έως 47 της παρούσας αποφάσεως, η Ιταλική Δημοκρατία δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίσει άνευ καθυστέρησης τον καταλογισμό της εισφοράς στους οικείους παραγωγούς γάλακτος και την αποτελεσματική της ανάκτηση.
- 55 Η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει στη συνέχεια ότι οι πολυάριθμες μεταβολές του νομοθετικού πλαισίου της Ένωσης σχετικά με τη συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος συνέβαλαν σημαντικά στις νομοθετικές και διοικητικές δυσκολίες που ανέκυψαν σε εθνικό επίπεδο.
- 56 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η θέση σε εφαρμογή των ρυθμίσεων της Ένωσης σχετικά με τη συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος προξένησαν αξιοσημείωτες δυσκολίες σε εθνικό επίπεδο, γεγονός παραμένει ότι, όπως επανειλημμένως έχει κρίνει το Δικαστήριο, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επικαλούνται διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής τους έννομης τάξεως για να δικαιολογήσουν τη μη τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το δικαίωμα της Ένωσης (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 2ας Μαρτίου 2017, Επιτροπή κατά Ελλάδα, C-160/16, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:161, σκέψη 13 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 57 Περαιτέρω, εάν η Ιταλική Δημοκρατία έκρινε ότι οι ρυθμίσεις της Ένωσης σχετικά με τη συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος παρεμπόδιζαν, ως εκ της φύσεώς τους, τον καταλογισμό και, κατά περίπτωση, την ανάκτηση της εισφοράς αυτής, με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα, αυτό το κράτος μέλος είχε την ευχέρεια να ασκήσει προσφυγές ενώπιον του Δικαστηρίου προκειμένου να ελεγχθεί η νομιμότητα των οικείων μέτρων της Ένωσης. Ωστόσο, καθόλη τη διάρκεια του επίμαχου διαστήματος, το οποίο καλύπτει περισσότερα από δώδεκα έτη, η Ιταλική Δημοκρατία δεν άσκησε οποιαδήποτε προσφυγή υπό την έννοια αυτή. Επιπλέον, το γεγονός ότι το καθεστώς της συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος δημιουργούσε νομικές και πολιτικές δυσκολίες σε επίπεδο Ένωσης, και ότι το καθεστώς αυτό εν τέλει αντικαταστάθηκε, ουδόλως δικαιολογεί τη μη λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων από τα κράτη μέλη ώστε να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητά του σε εθνικό επίπεδο.
- 58 Εξάλλου, όσον αφορά ειδικότερα την απόφαση 2003/530, από την οποία η Ιταλική Δημοκρατία συνάγει ότι το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θα μπορούσε να εκδώσει την απόφαση αυτή εάν είχε διαπράξει παράβαση, αρκεί να επισημανθεί ότι το Συμβούλιο, με την εν λόγω απόφαση, περιορίστηκε στην έγκριση των μέτρων ενισχύσεως τα οποία προορίζονταν να διευκολύνουν την καταβολή της συμπληρωματικής εισφοράς από τους οικείους παραγωγούς γάλακτος, χωρίς να εκφέρει άποψη ως προς την κατάσταση που ίσχυε στην Ιταλία κατά την ημερομηνία εκδόσεώς της. Επιπλέον,

με την απόφαση 2003/530, το Συμβούλιο εμμέσως επιβεβαίωσε την υποχρέωση την οποία έφερε το εν λόγω κράτος μέλος να διασφαλίσει την καταβολή της συμπληρωματικής εισφοράς από τους παραγωγούς γάλακτος και ανέφερε, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 7 της αποφάσεως αυτής, ότι «η ιταλική κυβέρνηση [ανέλαβε] να αποφύγει παρόμοια προβλήματα στο μέλλον επιβάλλοντας αυστηρή εφαρμογή της πρόσθετης εισφοράς βάσει νέου νόμου».

- 59 Υπό τις συνθήκες αυτές, η επιχειρηματολογία της Ιταλικής Δημοκρατίας σχετικά με την εκπλήρωση των υποχρεώσεων τις οποίες υπέχει όσον αφορά τον καταλογισμό και την ενδεχόμενη ανάκτηση της συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος δεν είναι ικανή να αναιρέσει τις διαπιστώσεις της Επιτροπής.
- 60 Επιβάλλεται ακόμη να εξεταστούν τα επιχειρήματα της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά τα οποία η υπό κρίση προσφυγή λόγω παραβάσεως η οποία ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ παραβιάζει τις αρχές του δεδικασμένου (*ne bis in idem*), της αναλογικότητας και της ειδικότητας. Υποστηρίζει ότι, καθόσον έχει ήδη καταβάλει στο ΕΓΤΠΕ τα ποσά που αφορούν την εισφορά και αντιστοιχούν στην υπέρβαση της εθνικής της ποσότητας αναφοράς, σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού 1788/2003 και, ακολούθως, σύμφωνα με τα άρθρα 78 και 79 του κανονισμού 1234/2007, η εν λόγω προσφυγή συνεπάγεται την ενδεχομένως εκ νέου επιβολή σε αυτήν «κυρώσεων» για την παράβαση των ίδιων υποχρεώσεων που αφορούν τον καταλογισμό και, κατά περίπτωση, την ανάκτηση της συμπληρωματικής εισφοράς.
- 61 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει επίσης από την αιτιολογική σκέψη 5 του κανονισμού 1788/2003 και την αιτιολογική σκέψη 38 του κανονισμού 1234/2007, οι διατάξεις οι οποίες παρατίθενται στην προηγούμενη σκέψη επιβάλλουν στην Ιταλική Δημοκρατία διαφορετικές υποχρεώσεις οι οποίες, αφενός, αφορούν την καταβολή της συμπληρωματικής εισφοράς στο ΕΓΤΠΕ η οποία αναλογεί στο κράτος αυτό, δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού 1788/2003 και του άρθρου 78, παράγραφος 2, του κανονισμού 1234/2007. Αφετέρου, το εν λόγω κράτος μέλος οφείλει να καταλείψει τη συμπληρωματική εισφορά μεταξύ των παραγωγών γάλακτος που συνέβαλαν στην υπέρβαση των εθνικών ποσοστώσεων και να την ανακτήσει, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού 1788/2003 και το άρθρο 79 του κανονισμού 1234/2007. Συνεπώς, το γεγονός ότι η Ιταλική Δημοκρατία ενδεχομένως εκπλήρωσε την πρώτη των ανωτέρω υποχρεώσεων δεν αποκλείει ότι μπορεί να έχει παραβεί τη δεύτερη των υποχρεώσεων αυτών η οποία, μόνη, αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας λόγω παραβάσεως.
- 62 Η εκτίμηση αυτή επιβάλλεται κατά μείζονα λόγο καθώς το επιχείρημα της Ιταλικής Δημοκρατίας αντιβαίνει, εν τέλει, στον σκοπό της συμπληρωματικής εισφοράς ο οποίος συνίσταται στην υποχρέωση των παραγωγών γάλακτος σε τήρηση των ορίων των ποσοτήτων αναφοράς που τους έχουν χορηγηθεί (απόφαση της 25ης Μαρτίου 2004, *Cooperativa Latteriù κ.λπ.*, C-231/00, C-303/00 και C-451/00, EU:C:2004:178, σκέψη 75).
- 63 Επομένως, η επιχειρηματολογία της Ιταλικής Δημοκρατίας περί παραβιάσεως των αρχών του δεδικασμένου (*ne bis in idem*), της αναλογικότητας και της ειδικότητας πρέπει να απορριφθεί.
- 64 Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε η οφειλόμενη συμπληρωματική εισφορά επί της υπερβαίνουσας την εθνική ποσόστωση παραγωγής στην Ιταλία, από την πρώτη περίοδο εμπορίας κατά την οποία πράγματι επιβλήθηκε η συμπληρωματική εισφορά στην Ιταλία (1995/1996) έως την τελευταία περίοδο εμπορίας κατά την οποία διαπιστώθηκε πλεονάζουσα παραγωγή στην Ιταλία (2008/2009),
- να καταλογιστεί πράγματι στους παραγωγούς που συνετέλεσαν σε καθεμία από τις υπερβάσεις παραγωγής, και
 - να καταβληθεί άνευ καθυστερήσεως, κατόπιν κοινοποιήσεως του οφειλομένου ποσού, από τους αγοραστές ή από τους παραγωγούς σε περίπτωση απευθείας πωλήσεων, ή

- σε περίπτωση μη καταβολής της εντός της ταχθείσας προθεσμίας, να καταχωριστεί και, όπου ήταν δυνατό, να πραγματοποιηθεί η αναγκαστική είσπραξη της κατά των εν λόγω αγοραστών ή παραγωγών,

η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού 3950/92, το άρθρο 4 του κανονισμού 1788/2003, τα άρθρα 79, 80 και 83 του κανονισμού 1234/2007, καθώς και, όσον αφορά τις εκτελεστικές διατάξεις της Επιτροπής, από το άρθρο 7 του κανονισμού 536/93, το άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1392/2001, καθώς και, τέλος, από τα άρθρα 15 και 17 του κανονισμού 595/2004.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 65 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί η Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα και αυτή ηττήθηκε, η Ιταλική Δημοκρατία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε η οφειλόμενη συμπληρωματική εισφορά επί της υπερβαίνουσας την εθνική ποσόστωση παραγωγής στην Ιταλία, από την πρώτη περίοδο εμπορίας κατά την οποία πράγματι επιβλήθηκε η συμπληρωματική εισφορά στην Ιταλία (1995/1996) έως την τελευταία περίοδο εμπορίας κατά την οποία διαπιστώθηκε πλεονάζουσα παραγωγή στην Ιταλία (2008/2009),
 - να καταλογιστεί πράγματι στους παραγωγούς που συνετέλεσαν σε καθεμία από τις υπερβάσεις παραγωγής, και
 - να καταβληθεί άνευ καθυστέρησης, κατόπιν κοινοποίησης του οφειλομένου ποσού, από τους αγοραστές ή από τους παραγωγούς σε περίπτωση απευθείας πωλήσεων, ή
 - σε περίπτωση μη καταβολής της εντός της ταχθείσας προθεσμίας, να καταχωριστεί και, όπου ήταν δυνατό, να πραγματοποιηθεί η αναγκαστική είσπραξη της κατά των εν λόγω αγοραστών ή παραγωγών,

η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1788/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για θέσπιση εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, τα άρθρα 79, 80 και 83 του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ), καθώς και, όσον αφορά τις εκτελεστικές διατάξεις της Επιτροπής, από το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, το άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1392/2001, της 9ης Ιουλίου 2001, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 3950/92, καθώς και, τέλος, από τα άρθρα 15 και 17 του κανονισμού (ΕΚ) 595/2004, της 30ής Μαρτίου 2004, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 1788/2003, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1468/2006 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2006.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)